

921.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 12 listopada 1924 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary.

Na zasadzie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł na niektóre towary (Dz. U. R. P. № 83 poz. 796) na niżej wymieniony towar podwyższa się, jak następuje:

Poz. taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg.	
		zł.	gr.
220	Buraki cukrowe	—	90

§ 2. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 796) na niżej wymieniony towar, zniża się na okres czasu do dn. 31 grudnia 1924 r. włącznie, jak następuje:

Poz. taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg.	
		zł.	gr.
233 z p. 2	Wypalki piritowe (purple ore)	—	15

§ 3. Towar, wymieniony w § 1 niniejszego rozporządzenia, o ile został nadany do przewozu koleją lub drogą wodną zagranicę lub do stacji granicznej na polskim obszarze celnym najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, będzie opłacał cło dotychczasowe w ciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu: *W. Grabski*Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

922.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 14 listopada 1924 r.

o lichwie pieniężnej.

Na mocy §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 roku o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi obowiązane są przedstawić właściwemu izbowi skarbowemu najpóźniej do dnia 5 każdego miesiąca wykazy:

- a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizji:
  - 1) przy dyskoncie weksli;
  - 2) na rachunkach debetowych otwartego kredytu;
  - 3) od pożyczek terminowych;
  - 4) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów;
  - 5) od pożyczek na zastaw ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem należy podać osobno wysokość wynagrodzenia pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i szacowanie;
  - 6) od gwarancji udzielanych z tytułu eksportu;
  - 7) od gwarancji udzielanych w formie indosu na wekslu i innych;
- b) najwyższych opłat pobieranych jednorazowo przy czynnościach:
  - 1) inkasa;
  - 2) zleceń giełdowych;
  - 3) wystawianych zaświadczeń walutowych;
  - 4) wydania akredytywy.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Podawane w wykazach korzyści majątkowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym.

Przepis zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych w rzeczywistej ich wysokości, oraz prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać 1/4% kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu salda i pozycji frankowanych.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, podane w wykazach korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizji od udzielanych pożyczek oraz aż do odwołania 3% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Umowy o pożyczki pieniężne zawarte po dniu 1 lipca 1924 r., a przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy przewidziane w § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Izby skarbowe nie później niż w dniu 10 każdego miesiąca odsyłają otrzymane wykazy wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucyj bankowych, które wymienionych wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 5. Kontrola nad wykonaniem przepisów zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszem przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowymi i należące do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach—Dz. U. R. P. № 111, poz. 733), może być na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu powierzona związkom rewizyjnym.

§ 6. Spółdzielnie należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 tegoż rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwym związkom rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 7. Winni przekroczenia przepisu zawartego w § 2 niniejszego rozporządzenia ulegają karze przewidzianej w § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1924 r. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 684) i z dnia 18 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 808) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 września 1924 roku (Dz. U. R. P. № 78, poz. 758).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

923.

Obwieszczenie

z dnia 10 listopada 1924 r.

w sprawie sprostowania błędów w wykazie do rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dn. 19 lipca 1924 r. w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich (Dz. U. R. P. № 70 poz. 679).

W wykazie osad miejskich załączonym do § 2 wyżej wymienionego rozporządzenia:

Zamiast: Winno być:

Pow. Białostocki	Jasieniówka	Jasionówka
" "	Trzcianne	Trzecianny
" Kolneński	Jedwabne	Jedwabno
" Ostrowski	Brańszczuk	Brańszczyk
" Wołkowyski	Pozorów	Porozów
" Olkusi	Żarnowice	Żarnowiec
" Bialski	Roszon	Rososz
" Garwoliński	Łaskurzew	Łaskarzew
" "	Osiek	Osieck
" Hrubieszowski	Krałów	Kryłów
" Lubelski	Bełżyca	Bełżyce
" Puławski	Markuszów	Markuszew
" Radzyński	Komarów	Komarówka
" Tomaszowski	Jurczów	Jarczów
" Węgrów	Miedena	Miedzna
" Łęczycki	Porzączew	Paręczew
" Słupecki	Kazimierz	Kazimierz Biskupi
" Wieluński	Osjaków	Osyaków
" Nieświecki	Horodziej	Horodziej
" Mińsko-Mazow.	Lutowicz	Latowicz

Ponadto:

Zamiast:

Winno być:

Wysock pow. Sarnieński	Wysock pow. Stoliński
Kiernozia " Gostyniński	Kiernozia pow. Łowicki

Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarzem do spraw walki z epidemjami: *Z. Hübner*